

Η μάνα του Ελπήνορα

αν έφυγε εκείνος για την εκστρατεία
η μάνα του κουκούβισε*
στη ρίζα της ελιάς και καρτερούσε.

Τα κλώνια ανθίζουν, κάρπιζαν, δίνουν λάδι
κι εκείνη εκεί, συλλογισμένη πάντα.

Ήξερε τι σημαίνουν υπερπόντια μεγαλεία
τι Κίρκες κι αταπείνωτα γουρούνια.

Πέρασαν οι καιροί, γέρασε η μάνα
και μπήκε μέσα στην ελιά να ξαποστάσει.

Τα κλώνια ανθίζουν όπως πάντα, δίνουν λάδι
έκαιγε στου νησιού τα φαναράκια.

Και μες στη φλόγα τους αγρυπνούσε
της μάνας η ματιά προς τ' αρχιπέλαγο
αν κι ήξερε πως δε θα ξαναδεί το γιο της.

**Κωστής Παπακόγκος
(Σουηδία)**

* κουκουβίζω: μαζεύομαι σ' ένα μέρος· κουρνιάζω

